

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, December 21, 1963

Ottawa, and for payment of postage in cash. Authorized as second class mail by the Post Office Department, No. 49 (347.) Vol. IX

PARADOXY VÁNOC

Jaromír PETŘÍČEK

Jistě není žádným objevným tvrzením konstatovat únavu, kterou přimásejí vánoční svátky v naší současné společnosti. Téměř každý z nás je nějak obětí všeho toho nesmyslného předvánočního shonu v nejrůznějších jeho formách. Zdá se, že ani nejpřímější snahy vnést zpět pravý smysl vánoc se prakticky nesečkávají s viditelným úspěchem. Nemám ovšem nic proti opravdovskému duchu svátečního radostní radosti, výměně dárků, ale nelíbí se mi ten druh vánoc, jak jej vytvořila vysoce zorganizovaná obchodní reklama. Vánoce jsou tu podrobeny vlivům, jež bychom zcela klidně mohli nazvat pohanskými, a nic nemění na této skutečnosti to, že můžeme naslouchat těm nejkrásnějším vánočním melodickým a napěvům od rána do večera a přece pravý duch vánoc, spojený s narozením Ježíše Krista, bude na míle vzdálen. Současný náš stav dobře vystihuje příhoda, která a když jistě smýšlená, jde ke kořenu věci. Scéna je velké americké nebo kanadské město. Dva mladí lidé typu, kterým říkáme "beatnik" se pohoršeně zastavují před nápisem vybízejícím lidi, aby už konečně naplňovali vánoce tím pravým smyslem, jímž je příchod Spasitele světa Ježíše Krista. První mladík říká tomu druhému: "Hele, do čeho všeho teď nestrkají náboženství. Tak i na vánoce už došlo." Situace je v této historice či anekdotě snad přehnaná, ale tato dobře vyjadřuje všechny paradoxy nejvyšší naší situace ve vztahu k vánočním svátkům. Ve skutečnosti a v prvních vánocích, těch v Betlémě, bylo plno paradoxů i když snad naprosto jiného druhu. Příchod dítěte do chléva do

rodiny nejnuznějších poběhlíků byl současně dlouho očekávaným příchodem mocného Krále Králů. Příchod bezbranného dítěte zároveň příchodem největší duchovní moci a moudrosti — vtělením věčného Slova. Vánoce proto musí být viděny v celé této mnohosti. Příchod Kristův není jen příchodem dítěte, o němž už před staletími bylo řečeno, že to bude Kníže pokoje. Pro úplnost si musíme uvědomit, že jeho narození bylo zároveň příchodem hrdiny, který se musí bít a nakonec zvítězit nad smrtí, peklem a ďáblem. Nedejme se tedy zvláště v těchto dnech ukořelbat některým falešným napodobením poselství andělských hlasů: Pokoj lidem dobré vůle na zemi. Takovému poselství musí předcházet naprosté upuštění od dosavadních cest a důkazy takové proměny. Někdo může namítat, že tu náhle spojujeme vánoce s tím nešťastným slovem politikou. Nezasťírám a nespouším se za to, že spojujeme myšlenku vánoc s osudem rodné země, protože je jen přirozené, že ve vánoční době naše myšlenky jdou k tomu, co je nám nejdražšího. Zalétáme proto v mysl na známá místa, k drahým, živým i mrtvým, k hrobum čerstvým i těm starším, když se setmí v ten svatvečer. A je to jen jeden z dalších paradoxů vánoc, že v té chvíli vzdálenosti jako by neexistovaly. Ani časové vzdálenosti neplatí. Vánoční příběh je věčně nový. Kterékoliv vánoce se mohou stát právě tak úžasně, jako byly svědkům těch prvních vánoc, zrodil-li se v našem srdci alespoň něco z toho, co bylo v Ježíši Kristu tak příkladně ztělesněno. Hvězda naděje je hvězdou vánoční.

PROBLÉM UPRCHLÍKOV VO SPOJENÝCH NÁRODOCH

Prejednávání problému uprchlíků vo Spojených národovch spadlo do tragického týždňa zavraždenia prezidenta Kennedyho a v dôsledku toho bolo dva razy odložené. Predstavitelia sveta si uvedomili veľkú stratu nielen pre Spojené štáty, ale pre mierové spolutažovanie medzi národami a išli sa pokloniť jeho pamiatke. Spontánnosť s akou to urobili hneď po hroznej zpráve z Dallasu nemá páru vo Spojených národovch.

Uprchlíci sveta a ich utrpenie sú humanitárnym problémom, ale ich jestvovanie má pôvod v neslobode, nenávisti a prenasledovaní, ktoré prezident Kennedy potieral doma i v zahraničí. Problém uprchlíkov však miesto aby sa zmenšoval rastie. Po Európe a Ázii sa teraz objavuje v Afrike. Všade, kde sa ujíma vlády totalita — ľavá, pravá alebo vojenská — má to za následok útlak a útek pred väzením i popravami tých čo, nesúhlasia s omedzovaním ľudských slobôd. Preto sa Spojené národy zaoberajú týmto problémom v rôznych formách už od svojho založenia. Táto ich humanitárna činnosť sa v posledných rokoch sústreďuje v úrade Vysokého komisára-s výjimkou palestinských uprchlíkov, o ktorých sa stará zvláštna organizácia.

B dôsledku nových a nových prekážok komunizmi stavaneých je útek nespokojených a prenasledovaných ich príslušníkov veľmi sťažený. Utekajú preto ročne už iba v stovkách miesto v tisícoch, ale prečo často s nasadením života prihádzajú. O starých uprchlíkov, pokiaľ to bolo len trochu možné sa slobodný svet postaral a umožnil im, aby sa zapojili do normálneho života jednotlivých zemí. Tým z týchto starých ostávajú iba prestárli a nemocní, ktorých nikto nechce a žijú v biele. Preto sa zvyšuje tlak, aby Vysoký komisár presunul svoju činnosť z Európy do iných končín sveta.

Soviety a ostatní komunisti, ktorí dosiaľ vo Spojených národovch každú pomoc uprchlíkom hatili začínajú úsilie Vysokého komisára podporovať, ale s dôrazom, aby ho presunul z Európy. Chcú, aby se na ich zločiny, čo najrýchlejšie zabudlo. Súčasne vidíme, že vznikom nových štátov vznikajú aj nové totality a tým noví uprchlíci, ktorých posta-

venie sa musí riešiť. Vysoký komisár pomáha uprchlíkom, pokiaľ sú prostriedky získané dobrovoľnými príspevkami od jednotlivých vlád. Márne by sme však medzi týmito hladali Sovietov a ich satelitov. Tí ľudskej biely zneužívajú k propagande proti "kolonialistom", ačkoľvek v Afrike problém vzniká až po vytváraní nových štátov.

Spojené štáty napomáhajú túto humanitárnu činnosť Spojených národov tým že na dve tretiny jej nákladov hradia a umožnili vyše miliona osobám aby sa prisťahovali a zapojili do normálneho amerického života. Okrem pomoci prostredníctvom Spojených národov prevádza americká vláda svoje vlastné programy, ktoré sú veľmi účinné. Tiež americké dobrovoľné organizácie účinne pomáhajú po celom svete.

Vysoký komisár sa ďalej stará o medzinárodnú ochranu uprchlíkov a v posledných rokoch vy-mohl od nemeckej vlády 45 miliónov marek, z ktorých poskytuje pomoc obetiam nacizmu. Okrem podpory od vlád spolieha Vysoký komisár na spoluprácu dobrovoľných pomocných organizácií. Na doklad uznania tejto práce im tohoto roku udelil Prostredníctvom Medzinárodnej rady dobrovoľných organizácií v Ženeve — Nansenovu Medailu — Americký fond pre československých uprchlíkov patrí medzi tieto s Vysokým komisárom spolupracujúce organizácie. Americký fond okrem toho veľmi úzko spolupracuje na sešení uprchlického problému s vládou Spojených štátov a tiež s vládami štátov západnej Európy, Kanady, Austrálie a rady iných vo všetkých končínach sveta.

Vysoký komisár Spojených národov pre uprchlíkov v svojej zpráve Valnému shromáždzeniu zdôraznil, že a keď sa ťažisko uprchlíkov presunuje do iných končín sveta, problém starých a nemocných uprchlíkov ostáva nevyriešený a vyžáda si v Európe veľkého úsilia a nákladov aspoň ďalšie dva roky, aby sa tak mohlo stať. Okrem toho sú tu stále nové prihádzajúci uprchlíci, ktorí potrebujú a budú potrebovať trvalej pomoci.

Valné shromáždzenie prijalo so súhlasom zprávu vysokého komisára a predložilo jeho mandát do konca roku 1963. Ján Papánek

HLAS AMERICKÉHO TISKU

Roscoe Drummond v Chicago Sun-Times v článku: "TIME IS RIGHT TO PRESS SOVIET": Měli bychom začít s oznamováním naší vlastní agendy pro jednání o odstranění příčin studené války: svobodné volby ve východní Evropě; nerušený přístup do západního Berlína; sjednocení Německa a odsun sovětských vojenských jednotek z Kubu. Nyní je doba vhodná k tomu obrátit se na Moskvu s těmito legitimními požadavky."

Z úvodníku Chicago Sun-Times "NO CREDIT FOR RUSSIA": "Sovětský svaz nyní naznačil, že obilí z USA koupí jen tehdy, když Spojené štáty poskytnou záruku na úvěr ve výši 75 procent kupní ceny, která je 250 milionů dolarů. Když se o prodeji obilí vyjednávalo po prvé, mluvilo se o tom, že Sovětský svaz bude platit hotově — zlatem — a že prodej obilí za těchto podmínek zlepšil finanční posici Spojených států. Nyní, jak se zdá, se na placení hotově zapomělo. Od amerického poplatníka se teď žádá, aby podpořil a podepřel ekonomii politického systému, který se zapíráhál zničit náš způsob života. V toni žádný smysl nevidíme."

DROBNÉ ZPRÁVY

Z ČESKOSLOVENSKA

Při průzkumných vrtech objevili geologové v Jáchymově nový radioaktivní léčivý pramen, který postačí pro léčbu asi 2.000 pacientů.

"V souvislosti s větším nákupem obilí na kapitalistickém trhu se vyskytuje názor, že nám západní země pomáhají řešit těžkosti v zásobování. To by bylo velmi povrchní a jednostranné hledisko. Vývoz a dovoz obilí je zcela běžnou záležitostí", píše Rudé právo 19. listopadu. Ovšem když nám obilí dodával Sovětský svaz, dělalo Rudé právo rovnovačky o tom, že přítel nám dal v nouzi mouky pytel.

Od 1. října byla v Československu soustředěna výroba motocyklů a skútrů do jediného závodu v Brdci nad Sázavou. ČSSR však bude a nadále používat názvy Jawa, ŠS a ESO pro jednotný typ motocyklů, protože tyto značky jsou v zahraničí populární.

Čínská hudba v Praze: "Smetanovou síň Obecního domu v Praze zněla včera večer čínská hudba. Ukázky z tvorby čínských skladatelů přednesli sópranistka Čan Li Žan, barytonista Ej Jupin I a klavírista Li Min Čen. Čínti umělci hráli a zpívali a z děl českých a světových skladatelů."

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ shromáždění v Baptistickém kostele 1624 Queen St. W. u Callender St. Sobota 21.-XII. v 7 hod. večer. Dětská Besídka s náhlkou. Neděle 22.-XII. v 11. hod. dop. Ranní Bohoslužby. Středa 25.-XII. 11. hod. dop. Hod Boží Vánoční. Neděle 31.-XII. v 11 hod. dop. Ranní Bohoslužby. Úterý 31.-XII. v 9 hod. večer Ukončení Roku 1963.

myslím, že bychom měli sovětům uzavřít přístup na Kubu. Sověty mají právo na přístup na Kubu, ale my máme stejné právo na přístup do Berlína. Takhle bychom jim ukázali, že pokládáme situaci za velmi vážnou."

"Sovětský svaz chce abychom podepsali pakt o neútočení se štáty varšavské smlouvy, čímž bychom rozdělili Evropu na dlouho potrválí. To musíme zamítnout. Ale při tom není důvodu, proč bychom neměli postupně víc a víc rozšiřovat styky a mírově se účastnit na budování střední a východní Evropy s úmyslem, aby se oslabil sovětská kontrola hospodářsky politicky a sociálně."

PO JOHNSONOVĚ PROJEVU

Z. Šelepá

Kontinuita je dnes tenorem americké politiky zahraniční i domácí. Amerika v čele s Johnsonem pokračuje v práci, kterou John Kennedy začal a nemohl skončit. Ale Lyndon Johnson si takto neobléká kabát, který byl st cizíma rukama a na cizí míru a který by přece musel nést, i kdyby mu nepadl. Právě to je typické pro americký systém, a právě to charakterizuje vztah mezi Kennedym a Johnsonem, že prezident a vice-prezident byli spolej jediným politickým programem, a jediným mandátem lidu program uskutečnit.

Bylo mnohokrát řečeno, před oním pátkem dvadvacátého listopadu i po něm, že je podstatný rozdíl v konceptech Kennedových a Johnsonových. Ne konflikt v názorech. Rozdíl v konceptech, v obecním hodnocení politických priorit, v temperametu pokroku. Že v tomto Kennedy je liberálnější a radikálnější, Lyndon Johnson konservativnější. Že jeden patří už přísti a druhý teprve této generaci.

Toto jsou nicméně jen dojmy a pohledy z minulosti. V dobách klidu je možno rozebírat člověka, a posuzovat ho, podle mnoha kritérií: vážít prostředků, ze kterého vyšel, slova, která vyslovil, přátele, s nimiž se stýkal, třeba i knihy, které četl. V dobách krise a zvrátů zbývá jen on sám, a jeho činy. A Johnsonův nástupní projev byl politickým činem.

Johnson se neomezil jen na slavnostní frázi, že podepisuje politický program Johna Kennedyho. Uvedl jej znovu do chodu. I když v jeho slovech byl pathos, byl to pracovní projev. Nemluvil ani tak o odkazu Johna Kennedyho,

ho jako o tom, čeho je potřeba proto je nutno pokračovat, že mnohé věci musí být nezbytně provedeny, u mnohých je nezbytně zůstat, nezbytné je pouze musí být pánem situace v otázce laoské války a míru.

politicky, ale také lidsky. Není tu jen kontinuita vlády, ale idejí.

Naše nejnaléhavější úkoly jsou tedy, řekl Johnson v zákonodárném sboru. A při výčtu úkolů na prvním místě jmenoval zákonný program, o který Kennedy tolik bojoval — zákonnou předlohu o prohloubení občanských práv a namířenou jediným směrem: aby nejdříve v zákonech, a během doby také v lidech, zmizely poslední stopy diskriminace mezi rasami a barvou pleti.

A hned na druhé místo postavil Johnson další sociální požadavek doby a jeho radikální řešení: Kennedyův návrh daňového zákona, jehož cílem není pouze zvýšit národní příjem, a posílit federální pokladnu, a dát hospodářskému životu Ameriky větší stabilitu; ale který má dát také větší hospodářskou jistotu těm, kdo pracují, a práci jiným, kdo ji dnes nemají.

A Johnson mluvil také o americkém programu zahraničním — s toutéž jistotou, s tímž přesvědčením a naléhavostí. I nadále hodlá Amerika stát za Spojenými národy a podporovat jejich práci — a zase to nebyla jen ozvěna Kennedyho slov, ale úkol, který si daly Spojené štáty, at už kdokoliv stojí v jejich čele.

I nadále budou Spojené štáty plnit své závazky vůči svým

DOPORUČUJE ROZVOJOVÝ PLÁN PRO EVROPU

Zbigniew Brzezinski, ředitel výzkumného ústavu pro komunistické otázky a profesor Kolumbijské univerzity nedávno hovořil na televizi o politice vůči východní Evropě. Mimo jiné řekl:

"Zdá se mi, že v této době realistická politika, směřující ke zlepšení osudu východních Evropanů, musí spočívat na postupné, vývojové tendenci. Tyto země jsou nyní nezávislejší. Myslím, že bychom se měli starat, aby se mi-

spojením — a před člověkem se otevírá nesmírná fronta od jižního Vietnamu po západní Berlín, na které stál Kennedy a na které nyní stojí Johnson, protože plní svou povinnost podle mandátu, kterým jim dal americký národ.

I nadále budou Spojené štáty připraveny odzbrojit, ale, pokud to nebude dojednáno a spolehlivě zaručeno, budou dbát o svou obrannou sílu. A skoro symbo-

na nezávislosti zvětšovala. Já bych osobně se přikláněl k tomu, abychom zahájili rozvojový plán pro Evropu, jehož cílem by zase bylo přivést země střední a východní Evropy do společného podnikání se západní Evropou. Rád bych, aby západ víc než doposud se vyjádřil pro přijetí hranice Odra — Nisa, aby se tak snížila závislost Poláků na Rusku, jak už to ostatně udělal prezident de Gaulle. Rád bych, aby se Němci zřekli Hallsteinovy doktriny a aby západ byl pevný v Berlíně. Kombinací těchto dvou věcí bychom mohli podnit postupné osvobození nebo rozpuštění sovětského bloku, zejména ve východní Evropě. Hallsteinova doktrina je zásada, podle které západní Německo nenaváže diplomatické styky se žádným státem, který uznává Východní Německo nebo s ním má diplomatické styky. Já však chci, aby Federální Německo bylo zastoupeno ve východní Evropě a aby ukázalo, že je autentickým hlasem demokracie. Hallsteinovou doktrínou si samo svázalo ruce."

"Jestli nám Sověty zase začnou bránit v přístupu do Berlína, dokončení na st. 3.

PŘÍJEMNÉ VÁNOC E ŠTASTNÝ NOVÝ ROK SVÝM ČTENÁŘUM PŘEJÍ "NAŠE HLASY"

NA OKRAJ AUSTRALSKÝCH VOLEB

D. Lehotský

Australské volby, které přinesly vysoké vítězství ministerskému předsedovi Sirovi Robertovi Mckenziešovi, mají svůj mezinárodní význam. Od skončení druhé světové války a zejména za posledních šestnácti let Mckenziešovy vlády význam Austrálie na mezinárodním poli vzrůstal. Suviselo to s politickým vývojem v té oblasti asijského kontinentu, kde má Austrálie přímé zájmy. V jižním čínském moři spravuje Austrálie velkou část Irjanu a tak sa její zájmy bezprostředně stávají součástí expanzivní politiky komunistické Číny i Indonésie. A tak sa čítá a cítí bezpečnostne ohrožená všemi akciami, které tieto dva štáty vyvíjajú v posledních rokoch.

Preto Austrálie pomáhala v zákernej a neobyčejne dlhej vojne proti komunistickým záškodníkom v Malajsku. Poslala vojenských inštruktorov aj do Južného Vietnamu. Stala sa členom vojenského paktu na Obranu Južného východnej Ázie a na ochranu svojej bezpečnosti vytvorila so Spojenými štátmi a Novým Zélandom ďalšiu obrannú zmluvu, známú pod menom AZUS. A všetky tieto svoje mezinárodné záväzky sa snažila plniť dokladne, dosledne.

Nové znepokojenie ale a povinosti pribudli Austrálii po vytvorení Malajzijskej federácie, proti ktorej vyhlásil vznik sa postavila Indonézia. Keď indonézske po ďalších vojnových dobrodružstvách tužiaci prezident Sukarno, vyhlásil proti Malajzijskej federácii politiku takzvanej priamej konfrontácie, predseda australskej vlády, sir Mckenzieš, sľúbil tomuto novému členovi Britského spoločenstva národov politickú i vojenskú pomoc. Zosilnil tiež australské vojenské posádky na Východnom Irjane, ktorý australská vláda pripravovala na osamostatnenie a nezávislosť. V poslednom roku sa predseda vlády Mckenzieš snažil upevniť vzťahy s Japonskom, rozvinut s ním spoluprácu najmä na poli hospodárskom.

Otázkou australskej bezpečnosti a posilnenie mezinárodného postavenia Austrálie si zvolil predseda Liberálnej strany, Sir Mckenzieš, za hlavnú problematiku svojej volebnej kampane. Vypísal volby predčasne, pretože sa domnieval, že za tejto mezinárodnej situácie Austrálie potrebuje pevnú vládu, vládu ktorá bude mať značnú pracovnú väčšinu v parlamente a nie do terajšiu väčšinu dvoch hlasov proti opozícii Robotníckej strany. Jeho kalkuluácia sa ukázala správnou. Získal deväť nových mandátov, takže v novom parlamente bude mať v koalícii s Kolníckou stranou väčšinu dvadsiat jedného hlasu. Jeho oponent predseda Robotníckej strany, Arthur Cadwell, nepripísal vo volebnej kampani tak veľký význam mezinárodným problémom a obmedzil sa viac na kritiku vládnej politiky vo vnútroštátnej oblasti. Bola to však kritika, ktorá nenašla príliš veľký ohlas v obyvateľstve, záujemcom za vlády Mckenzieša v pomernej prosperite a sociálnom blahobytie. Preto Robotnícka strana stratila desať mandátov. Samozrejme, že australski voliči odmietli v prvom rade komunistov, ktorí sa tiež uchádzali o zastupenie v parlamente. Nedostali spolu so svojimi spojencami ani len jedno percento odovzdaných hlasov.

Austrálie potvrdila v sobotných voľbách vládu, ktorá bude vo spolupráci so západom pokračovať v protikomunistickej politike a ktorá bude usilovať o stabilitu politických pomerov v Ázii, a brániť jej národy pred komunistickou expanziou. Výsledok volieb je teda dobrým prispievkom pre vývoj na Dalekom Východe.

Nová ústredná Zdravotná Laboratór bude nákladom štyri milióny dolárov postavená poblíž Islington Ave. a silnice č. 401. Laboratór patrí pod provinčnú ministerstvo zdravotní péče byla založena pred 75ti lety.

DROBNÉ ZPRÁVY

Začátkem prosince byla v Mezinárodním ústavu vystavována díla malířky maďarského původu, Stephanie Hallerové. Výstava "Picasso and Man" bude otevřena od 11. ledna v městské galerii na Dundas West, poblíž Beverley St.

V letošní před-vánoční sezóně překvapilo divadlo Crest torontskou veřejnost hudební veselohrou "Mr. Scrooge". Premiéra hry byla 4.12. a kritici všech tří denních listů se o ní vyjádřili pochvalně. V hlavní roli je známý TV-herce Chris Wiggins. Hrají však i děti a to tak znatelně, že právě na základě jejich hereckého výkonu je hra "Mr. Scrooge" označována za jednu z nejlepších her, které se kdy v divadle hrály. Jde také o světovou premiéru hry. Představení pokračují až do 31. prosince t. r.

V říjnovém čísle oficiální publikace fed. ministerstva občanství a imigrace "Citizen" byl obsažen článek nadešlý "Kanada ruského původu". Zjišťuje se v něm, že podle sčítání v

roce 1961 je přes 110.000 obyvatel ruského původu, čítaje v to i jednotlivce, kteří přišli z Ruska jako Menonité a pod. V článku se také uvádí, že Kanada má dnes celkem 13.234 Duchoborců, z nichž první přišli do Kanady v roce 1899.

Potíže přistěhovalců z Německa jsou na programu diskusního večera, který bude uspořádán v Mezinárodním ústavu 14. ledna 1961. Pořadatelem je Výbor pro plánování sociálních služeb v Torontě. V listopadu byl diskusní večer o aklimatisaci Britů, začátkem prosince se jednalo o přistěhovalcích židovského vyznání.

Časopis Mezinárodního ústavu "Intercom" přinesl ve svém listopadovém čísle pěkný článek o naší Společnosti pro vědy a umění z pera ředitelky, Mrs. W. Westové. Zvláštní zmínka byla věnována profesorům Hlaváčemu a Wellkovi.

V lednu bude na rohu Cowan Ave. a Queen St. West otevřena nová budova městské knihovny, Parkdale Branch. Vedoucí

knihovny bude sl. L. McGarry, cizojazyčnou sekci povede p. L. Wertheimer (vyškolený v Kapuském Městě, Jižní Afrika), dětskou sekci bude řídit sl. H. Armstrong. Knihovna na rohu Lisgar a Queen W. bude zrušena a dosavadní vedoucí sl. Mary Finch odchází do výslužby.

Minulý týden bylo oznámeno, že postavení nejnovější torontské jídelny Valhalla Inn, severovýchodně od křižovatky silnic č. 5. a 27, stálo 1.600.000 dolarů. Podnik má skandinávský ráz a mezi zaměstnanci jsou příslušníci 15ti různých etnických skupin.

Švýcarský velvyslanec v Ottawě, Mr. H. W. Gasser, navštívil torontskou švýcarskou kolonii 11. prosince. Na jeho počest uspořádá švýcarský Klub vánoční party v místnostech Boulevard-klubu. Švýcaři mají v Torontě dobrý hokejový klub a střelecký oddíl (pušky a pistole). Živou činnost vyvíjejí také tělocvičárské odbory (muži, ženy), které cvičí v St. Christopher House na Wales St.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ VŠEM MOTORISTŮM A CHODCŮM

Bezpečnost dopravy záleží na tobě! At řidiš auto u(bo jdeš pěšky — bezpečnost dopravy je tvoje osobní zodpovědnost.

JEZDI A CHOĎ OPATRNĚ

Minulý rok bylo zničeno 14 lidských životů následkem autoneštěstí v Torontě na ulicích v měsíci prosinci. Letos — pomoz zabránit neštěstí a šetři lidské životy.

UČIŇ SVÁTKY BEZPEČNÝMI A ŠĚASTNÝMI JEZDI A CHOĎ SE ZVÝŠENOU OPATRNOSTÍ NEPIJ, KDYŽ ŘIDIŠ AUTO

METROPOLITAN TORONTO TRAFFIC SAFETY COUNCIL.

Z BOUŘLIVÉHO ROKU

Jindřich STŘEDA

Těsnými ulicemi Starého Města už se plížila mlha podzimního večera, ale u Halánků bylo teplo a útulno. V oblačkách kouře chližela podoba dobrotivého krále Ferdinanda na stolní společnosti, která se živě bavila o politických proměnách. "A když tu konstitui dostaneme, Karle," ptal se jeden z hostů, "jak potom vlastně bude mocnářství vypadat?"

Tázaný byl mladý muž s dlouhým knírem; v ruce držel lahvičku melnického, v ústech pak měl vřelou cigárku. "Říše bude vypadat tak, že si každý národ bude vládnout sám na území svého jazyka," vysvětloval; "čísat pán bude nad všemi, ale od Plzně až do Ostravy budou školy a úřady české. Já myslím, že na zemském výboru už tu změnu připravují; není-liž tak, pane císařský rado?"

Tvář starého pána nad naškrobeným licem a mnohonásobným nákrčníkem se zamračila. "Ano; a já nechápu, jak naši poslanci v té Kroměříži mohou takovou věc přijmout a ještě sami o ni žádat! Vždyť pan profesor Palacký je historikem, pánů stavu tohoto království, a třeba že dnes stavové přestali, on je přece povinen znát práva této země; on musí vědět, že podle Obnoveného Zřízení Zemského je král povinen zachovávat celé království nezmenšené. A teď sám žádá roztržení na část českou a německou! Já se mu divím, že neumí lépe zastávat jasná a nesporná práva staroslavného tohoto království. Mně se zdá, že pravdu má pan komorní archivář Grillparzer ve Vídni, který tuhle napsal, že se pan profesor Palacký zbláznil."

"I nebláznil, pane rado," namítl jeho soused, blahobytný měšťák, "naopak, dobře počítá, co to naši mateřštině vynese.

Slyšel jste přece, že na území našeho jazyka budeme mít vlastní úřady a školy. A není to snad pokrok proti dnešku, kdy se po celé české vlasti řídí německy? Nemáme o takovou vyvolanost usilovat?"

"Máme zápasit o stará práva své země a řeči," vzrušeně volal mladík, jehož tvář byla poznamenaná dlouhou jízvou. Obléčen byl v jakousi čamaru, která se zdála být přešíváním stejnojmenné bývalé Akademické Legie. "Bývali Čechové pány po vši české zemi, a český jazyk samojediný platil na Hradě pražském. Teprve po bitvě bělohorské dostala němečina ro noprávnost, a její nadprávi není než bezprávím. O to musí české vlastence stát, aby němečinu zase sehnal s místa, kam se vetřela, a slavná doba země české aby se vrátila! Nesmýšláš-li tak i ty, Hvalte?"

Patle se toho, kterému prve řekli Karel; nevyrozuměl jsem, jak se psal doopravdy. Ted se pousmál. "Ty bys, vlastence, nejraději oděnil celou Bílou Horu, jak si to vlastně představuješ?"

"Ano," volal zanicený student, "porobu a krivdu chci oděnit; krivda zůstane krivdou, kdyby dvěstě a třeba třista let trvala. Když pohlednu na české hrady, kde sídlili husitští hejtmané a dnes tam bydlí nějaká německá hrabata... Když pomyslim, že samotná tvrz trocnovská..."

"Tedy Vy byste nejraději vyhnal dnešní majitele ze všech panství, která byla po Bílé Hoře konfiskována," pořád zamračen poznamenal pán ze zemského výboru. "Ještě dobře, že jste to neřikal nahlas. Pamatujete se na český bál před čtyřmi lety, viděl jste tam knížete pána, jak

má jehombratr dceru nebožtíka zemského maršálka? Co myslíte — byl by mezi nás přišel, kdybyste mu řekl, že chcete zabrat jeho hrad? A on to ví dobře, že ten hrad byl po Bílé Hoře konfiskován."

"Tak at mezi nás nechodí, co nám po něm!" odsekl student; "nač my potřebujeme nějaká knížata?"

"To ti povím, vlastence, nač je potřebujeme," vysvětloval ten s tou cigárou. "Jestli nedostaneme tu konstituci, kterou ted v Kroměříži dělají; jestli na ni vláda nepřistoupí."

"Což je to možné, aby na ni nepřistoupila?" udiven se ptal císařský rada. "Což ten návrh je ještě málo výhodný pro Němce?"

"To račte, pane rado, vědět: oni dnes mají všechno, tak možná že nám nechťejí dát vůbec nic. A v tom případě ovšem my také nezůstaneme při tom, co dneška ještě jsme ochotni přijmout. Nechťejí-li to, pak ano pak budeme žádat celé státní právo nedílného království českého. A pro tu státoprávní politiku potřebujeme knížata a hrabata. A když je chceme získat, nesmíme jim hrozit zabavením. To dá rozum."

"A kde zůstává spravedlnost," hněval se student, "když potomci pobělohorských dobrodruhů, potomci katanů a hubitelů českých knížek, potomci vrahů a cizáků..."

"Na světě je hovno a ne spravedlnost, to si pamatuj," řekl Karel. "Už jsem říkal — jak si to vlastně představuješ? Chceš tu šlechtu z jejich zánků vyhnat? To bys dopadl jako letos o svatém Duchu. Rozbílí ti hubu a kdyby nebyl Vindiškréc celkem dobrák, mohli tě oběsit. Já vím, vy jste si mysleli že vám někdo pomůže, že vám přitáhnou na pomoc, všude jste viděli samé přátele, prý svobodné národy na

nás hledí. Nepomohl vám nikdo, a celými barikádami jste byli v prdeli." (Ten mladý muž si nějak liboval v nepěkných výrazech). "A proto ti říkám: nemůžeme bez té šlechty být. Já vím; kdybychom si uměli sami pomoci, kdybychom na Vídeň stačili sami, pak by bylo jinak. Pak by v pozemkovém vlastnictví nastala proměna. V ten den, kdy si lid pomůže sám, bude pozemková reforma. Ale dnes? Pamatuj, jaký vliv má šlechta nahore. I u nejvyšších vrchností." Ukázal prstem na podobiznu na stěně.

"Já vím," nevrle odušil student, "ty jen pořád: držme se dynastie, Já nevím kde se v tobě to rakušáctví bere. Letos na jaře jsi ještě skládal písničky..."

"Šlohmé Vídeň do Dunaje, pustme pomstu v jejích kraje — tak jsem to říkal; ano. A věř mi, že kdybych šel za hlasem srdce... Ale my musíme mít rozum v hrsti. A přece jenom se zdá, že u dvora začínají dostávat rozum. Velké ústupky už udělali, i verkovskému lidu chtějí polevit, dokonce nějaké vězně pustili. Tak říkám: držme se dynastie. Ona v něčem povolí, my se vzdáme nějakých svých snů... Pak musíme ujednání dodržet, musíme pracovat na budování mocnářství. Snad ta doba přijde, kdy se bude Čechům v habsburské říši volně dýchat."

"Potom... potom musíme mít ohled na pana Halánka, a v jeho lokále žádné velezáhadné řeči nestojíme. Jak se má vyjádřit? Vy víte, že jsem bývalý majstr. Tedy v kostele se učíme; v nekajícném životě až do konce setrvati, to že je hřích proti Duchu svatému, hřích neodpuštělný. Jestliže tedy Habsburské až do konce setrvají při útlaku národa českého, jestli na žádné naše nabídky nepřistoupí, pak — pak

se podle toho zachováme. Pak odpadá všechno, co jsme jim kdy nabídli nebo sľibili."

"Myslím, že Vám, Karle, rozumím," rozvážně vykládal pan císařský rada a zapaloval si dlouhou dýmku. "Ale ted se ptám Vás: jak si to vlastně představujete? Neznáte naši mládež? Na všech školách je vychovávaná k lásce a poslušnosti vůči nejjasnějšímu arcidomu a katecheta jim vštěpuje že všechna moc pochází shůry; všude je učí samospasitelnou němčinou, o tom, co prý bývali Jechové, se na našich školách nedovědí, vyrostli v rakouském mocnářství ani by Vám nerozuměli, kdybyste — já vím, už mlčím, panu Halánkovi nepřijemnosti dělat nechci."

Ale v tom se hospodský sám vložil do hovoru. "At je naše mládež jaká chce, však my tatíci ji také něčemu naučíme. A co není, může být. Víte Vy, jak budou smýšlet naši synové? A co naši vnuci, pravnucci? Myslete, že se sedmdesát let budou ještě tak rádi zpívat: Bůž zachovej nám krále...?"

"Za sedmdesát let, můj Bože, kdo ví jak svět bude vypadat," posteskl si otylý měšťák. "Vždyť my jsme národ malý, a kdož ví, jak bychom vedle Prusu obstáli, kdyby nás nebránily císařské bílé kaláhy!"

Student se hněvivě vzpínil, ale opanoval se a promluvil zdvořile, jak se vůči honoraci patří. "Neračte takhle mluvit. Vášnosti. Tak docela malý národ přece jen nejsme. Máme své dějiny. Byli jsme před..." nedověkl, výmlovným pohledem zavádil o podobiznu ve zlatém rámu. "A budeme a po něm."

"Budeme a po něm; to ano," začal jsem já. "Jenomže..." a už jsem větu nedomluvil. Jak jsem otevřel ústa, tak jsem se probudil.

Československá organická souvislost kulturní nebyla porušena ani v době naší literární rozluky, tedy ani v době naší literární rozluky v druhé polovině XIX. stol. nebylo však mezi Čechy a Slováky od slovanského sjezdu prožského r. 1848. valných styků politických. I když koncem min. století styky literární a intelektuální zmohutněly v silnou snahu o kulturní jednotu, zdálo se, že od solidarity kulturní k solidaritě politické budeme mít ještě velmi daleko. Ale každá národní snaha představuje jednotný mravní celek, v němž nelze vyměřiti na trvalé hranice mezi kulturou a politikou. Také Jan Kollár, když napsal svůj traktát o literární vzájemnosti slovanských kmenů, nemyslel hned na ono zpolitizování slovanské spolupráce, k němuž neomylně muselo dojít v době politických erupcí 1848. Dobou politických erupcí Čechů a Slováků byla také prvá léta XX. stol. Vývoj politiky mezinárodní i celá situace byv. monarchie vynesla problém národnosti a demokracie nad všechny ostatní. Tak stávala se otázkou politiky také vzájemnost československá. Na schůzi "Přátel Slovenska" v Hodoníně, konané v srpnu 1905, mluvil se svým referátem za účasti Frant. Udržala, redaktora Národních Listů. Anýž se a dr. Blahy již konkrétně o československé politické součinnosti, ač ovšem důsledně se zřetelem na státoprávní status quo Čechů a Slováků.

V letech 1905-6 začíná v kooperaci osobní dr. Kramář. Ve většině českých kruhů nebyly v té době pro čs. součinnost dispozice zvláště příznivé. Jednak neznalost věci, jednak novější, ryze českomoravská, se Slovenskem vůbec politiky nepočítající tradice let šedesátých a osmdesátých-byly překážkami velmi vážnými. Byly to předem ertodoxní výklady státoprávní politiky, jež více respektovaly vedle českého, také uherské státní právo, než nějaká přirozená práva na čs. jednotu. Čeští realisté a sociální demokraté těmito pouty vázání nebyli a jejich političtí myslitelé pracovali se k čs. součinnosti bez značnějších rozpaků. Slo o Mladoběchy. V tomto směru zasloužil se dr. Kramář, státoprávník, o kompromis zásadního a právního stanoviska spožadavky práva přirozeného. Toto teoretické řešení bylo základnou české moderní politiky ve Vídni, ale otevřelo také novou perspektivu čs. politickým stykům. Proto jsem již v té době navázal styky s dr. Kramářem.

Boj o všeobecné hlasovací právo vyšel v letech 1904-5 od nás, od demokracie tehdejších Uher, zejména od nás Slováků, Rumunů a od uherské soc. demokracie. Programu všeobecného použil František Josef I. jako hrozby proti remitentní maďarské šlechtě, ale první etapa byla dobyta ne v Budapešti, ale ve Vídni.

Časí, a mezi nimi především dr. Kramář byl mezi vůdčími haraovniky demokratizace starého Rakouska. Všeobecné hlasovací právo bylo ovšem pouze první podmínkou této demokratizace. Když se sešla první říšská rada, měla sice slovansko-demokratickou většinu, ale její jednací řád

dával německé opozici příliš mnoho možností stavět hráz proti tomu, aby se vůle slovanské většiny na říšské radě také uplatnila. Změna jednacího řádu, jež měla zaručiti uplatnění nové většiny byla dílem dr. Kramáře. Tuto akci dr. Kramář pokládá jsme také v Uhrách za šťastný státní-cký čin rozhodujícího významu, protože jim byl proveden důkaz, že po všeobecném hlasování následuje také demokratická politika.

V demokratické rakousko-říšské radě mohli jsme pak sledovati první etapu k rušení dualismu, jež bylo v té době jedinou možnou platformou československé politické spolupráce ve staré říši.

Dr. Kramář byl na Slovensku nejen politickou autoritou, nejenom reprezentativním Slovanem a státníkem. My, slovenští politikové ve starých Uhrách měli jsme vždy hluboký pocit, že nám byl dr. Kramář spolehlivým a věrným přítelem. Vázili jsme si ho pro jeho státnickou posici vnitřní i zahraniční politickou. My jej měli rádi, protože jeho vztah k nám nebyl pouze suše politický, ale byli jsme si citově blízcí. V r. 1911, když delegace zasedala v Pešti, pozval jsem zástupce různých politických směrů českých, aby promluvíli v peštské Slovenské společnosti. T. G. Masaryk a Frant. Udržal měli u nás přednášky a dr. Kramář k nám pronesl řeč, v níž pravil: "Vy, Slovinci, budete-li pracovat jako my Češi, můžete v Uhrách získati stejnou posici, jako jsme my dobyli v Rakousku". Tato slova působila hluboce, asi proto, že to nebyla pouhá slova — ale zhuštěný program. Program, který odpovídal slovenské mysli a slovenskému srdci.

V rozhodujících chvílích jsme si byli blízcí v dobách slovenské politické aktivity před válkou a Kramář mi v ten peštský večer řekl v s e c k o, co měl na srdci. Myslíl pro případ konfliktu na vítězný ruský pochod až k Pešti, a v každém případě počítal s rozkladem bývalého Rakouska-Uherska.

Ve válce byly naše styky s Kramářem s počátku jen velmi nepřímé. Když byl dr. Kramář sech můj dopis, který jsem mu psal 1908 ve věci slovenského sjezdu kde jsem vřele doporučoval za svého nástupce Boh. Pavla, jako našeho výborného publicistu a spolehlivého Slovana. Je pochopitelné, že takový dopis vzbudil pozornost pánů, již soudili a žalovali Kramáře. Nebylo v něm nic jiného, než doporučení jednoho velezrádce velezrádci druhému a konečně já sám jsem byl druhý den mobilisace zatčen pro obvinění z velezrády.

K šťastnému konci tohoto šetření došlo asi za stejných důvodů, pro které se vrátil v létě 1917 na svobodu k smrti odsouzený dr. Kramář. To jsme se po dlouhé době zase setkali a procházkou po krásných třídách Vídně ocitli jsme se nejednou před Rossauer-skými kasárnami, v nichž Kramář byl spočátku své Golgoty vězněn. Stanuli jsme před ohromnou budovou. Kramář ukázal a okno své někdejší cely a řekl:

"Tam to bylo zlé..."
Mnohým muselo být zle, aby národu bylo lépe. (1935)

Již ve středu dne 25. listopadu t. r. došlo do Chicago první dopisy z Prahy, psané v pátek večer, okamžitě po obdržení zprávy o zavraždění prezidenta J. F. Kennedyho. Právě jsme se dávali na televizi v 9. hod. a tu byl program přerušen a hlasatel, zřejmě značně zrušen, oznámil první zprávu o atentátu na prezidenta Kennedyho. Pak už byla jenom vážná hudba. Dlouho jsme do noci debatovali a špatně se nám usínalo. — "Piši v ozvěnu tragické události, která zasáhla citově i nás. Jaká to strašná zpráva! Pláčeme s Vámi." — Tak zněly první dopisy z Československa.

Následujícího dne v sobotu byly časopisy hned rozebrány, ale noviny neuspokojily žádného, poněvadž neposkytly žádné podrobnosti o vraždě, uváděly jenom presidentův životopis. Rozhlas z Washingtonu hlas Ameriky a z Mnichova Svobodné Evropy, který vysílal nepřetržitě, byl v městech rušen, takže poslech nebyl možný. Na ulicích, v dílnách, v zaměstnání, na všech stranách bylo vidět neskrývaný smutek a starost.

Na americkém vyslanectví v Praze byla vyzdobena síň s velkým obrazem zesnulého prezidenta. Na 15.000 lidí přišlo se poklonit jeho památce, z nichž 10.000 se neváhalo podepsat do kondolenční knihy. Došlo tisíce dopisů a sta telegramů, což samo o sobě je událost, neboť do nedávna nikdo, kdo nemusel, nepřekročil prah amerického vyslanectví (komunisté totiž vedli si záznam všech domácích návštěvníků a často si je povolali k výslechu). Národní smutek vyhladil však všechny obavy a pražští občané šli prodem na americké vyslanectví, kladli věnce v Glorietě, altánku v zámecké zahradě a hledali způsob, jak projeviti svou úctu zesnulému prezidentovi. Netajili se svým žalem.

V pondělí odpoledne americký vyslanec Outerbridge Horsey dal sloužit mši v kostele u pražského jezuláka v Karmelitské ulici. Ač to nebylo veřejné oznámení, přišla do kostela na tisíc lidí, starých a mladých a mnozí plakali: "Byl naší nadějí. Truchlíme nad jeho skolem víc než Vy."

John F. Kennedy se stal symbolem porohových svou energií, statečností a předsevzetím. Vy-citili, že je jejich přítelem a že mu mohou důvěřovat, neboť usiloval o to, aby Spojené státy se všemožně přičinily o upevnění míru, aby to však byl mír spravedlivý a aby každý národ byl svobodný. A proto československý národ truchlí nad jeho skolem.

SETKÁNÍ NA VRCHOLU?

POCHYBNÉ ARGUMENTY SOVĚTSKÝCH DIPLOMATŮ

Ž. Šelapa
Ještě nikde nebyla oficiálně položena ani otázka o možnosti osobní schůzky Lyndona Johnsona s Chruščovem. Snad se o ní nikde ani oficiálně neuvažuje. Jen sovětská diplomacie v hlavních městech západní Evropy i ve Spojených státech hovoří o takovém setkání v soukromí, jako by chtěli ohledávat atmosféru. Hovoří o tom, že by bylo dobré, aby se Johnson a Chruščov sešli, stejně jako prý bylo prospěšné, že se Kennedy sešel s Chruščovem. Znali se osobně a respektovali jeden druhého, říkají sovětská diplomata, a proto bylo možno zmírniti mezinárodní napětí.

Jak se jeví logická historická nepřesnost sovětských názorů o dalekosáhlé prospěšnosti schůzky Johnsona s Chruščovem z praxe minulých let?

Pro vídeňské setkání Kennedyho s Chruščovem na jaře jednadesátého nebyl připraven program. Cílem obou mužů bylo zjistit jaké jsou vylídky — jsou-li vůbec jaké — na dohodu v kritických oblastech světové politiky od odzbrojení přes Laos až po

Když se narodil Ježíš "Jitní Hvězda" v Betlémě Judově, Bůh dal světu na znamení zvláštní hvězdu Betlémskou, která upoutala pozornost mudrců od východu slunce. Tradice nám praví, že to byli tři králové: Kašpar, Melichar a Baltazar. Dokonce jeden z nich měl být černý. Tato domněnka pravděpodobně vznikla z toho, že přinesli tři dary: zlato, kadidlo a myrhu. (Mat. 2, 11) Nikdo však neví zda to byli tři králové, nebo jich bylo víc. Jedno však víme že to králové vůbec nebyli. To byli mudrci, nebo-li hvězdáři.

Bible praví že mudrci pocházeli od východu slunce, čili že žili na východ od Palestiny. V těchto zemích, dřívější Persii a Babylonii a v dnešním Iranu, Iraku a Arabii, jsou potomci Izmaele a Ezau. Izmael byl syn Abrahama a Ezau bratr Jákoba. Tito lidé dobře znali proroctví o Mesiášovi, o hvězdě, která vyjde z Jákoba. (Num. 24, 17). Proto když uviděli zvláštní hvězdu Betlémskou, pochopili, že to je na znamení Kristova narození. Ihned se vypravili do Jeruzaléma, aby se poklonili před tímto Králem a aby Mu obětovali své dary.

Nevíme jistě zda-li mudrci byli z Arabie, z Iraku nebo od jinud, ale jedno víme, že byli moudří lidé. Oni hledali Krista krále. I když byli daleko od Palestiny, vírou byli blízkou Boha. Uviděli div Boží LASKY, která se zrodila v těle, kdežto nábožní židé to neviděli.

Mudrci ve svém hledání byli vytrvalí a neodbytní. Když Krista nenalezli v Jeruzalémě, v královském městě, šli do Betléma a tam Spasitele našli. Podobně má-

me hledat Boží pravdu a lásku my. Když Krista a jeho pravdu nenajdeme tam, kde jsme myslili že je, hledáme Ho jinde. Bůh každému upřímnému člověku dá světlo Ducha svého, aby ho ke Kristu přivedl.

Podle vánočních obrázků, kde vidíme Marii s Neomluvnátkem, Josefa a zvířátka, myslíme, že mudrci Krista našli v ten noc, kdy se narodil. Jenže jestliže tito muži přišli z Persie nebo z Arabie museli cestovat dešeti dny, nežli do Betléma přišli. V tehdejší době neletěli letadlem (jetem) ani nejezdili vlakem. Oni šli pěšky nebo snad přijeli na velbloudech. Taková cesta jim mohla trvat několik měsíců. Podle Matouše 2, 11 a 16 vidíme, že mudrci našli Marii a Ježíše v domě a nikoliv v jeslích. Další důvod toho, že mudrci nepřišli do Betléma v tu noc, kdy se Ježíš narodil, jako Betlémské pastýři, vidíme z 16 verše, nebo Herod dal zavraždit Betlémské děti až do dvou let.

Dnes nebudeme odvádět Betlémskou hvězdu. Každý věřící křesťan tuto skutečnost přijímá vírou, že to byla zvláštní hvězda Boží, na znamení Kristova narození, ať nám asronomové vypráví co chtějí. Ona přivedla mudrce až ke Kristu. Když Jej našli, poklonili se a obětovali Mu své nejdražší dary. Budme i my moudří. Dejme se vst k světu Božího Slova. Skloňme se před Kristem Králem. Obětujeme Mu své dary: srdce a vůli. Potom poznáme tajemství požehnaných Vánoc.

Rev. Józ Novák
—oOo—

Veselé Vánoce a požehnaný Nový Rok 1964, všem krajanům přeje Rev. Józ Novák s rodinou.

Berlín. Kdyby Chruščov jednal podle osobního dojmu, jakým na něho Kennedy nutně musel zapůsobit — jako prezident plný mladé energie a současně zkušeného realismu — stěží mohl krátce po vídeňské schůzce vyvolat berlínskou krizi a doufat, že v ní bude mít úspěch. Ale Chruščov spíše než pod dojmem Vídně, jednal podle toho, co považoval za náležitou politickou potřebu: ukázat v kritickém bodu svého sporu s Pekingem že metoda diplomatického nátlaku, hrozeb a ultimát má naději na úspěch. Kdyby Kennedy jednal podle dojmu, jaký Chruščov chtěl vzbudit — jako politik sice tvrdý a neústupný, ale přece jen ochotný ke smíru alespoň v oblasti Laosu — byl by mohl věřit, že v jihovýchodní Asii nastane větší klid a že není třeba zvláštní obezřetnosti. Ale Spojené státy musely být i nadále připraveny, že je rozdíl mezi dojmů, které Chruščov vyvolává, a mezi jeho činy i možnostmi. Jen hodiny po vídeňské schůzce sovětský delegát na ženevské konferenci o Laosu znovu odmítl umožnit, aby v zemi začala pracovat mezinárodní komise: nový útok komunistických jednotek v severním Laosu ukázal, že Chruščov, i kdyby třeba chtěl více klidu v Laosu, nemusi být pánem situace v otázce laoské války a míru.

Chruščov nejen že se v jednadesátém roce setkal s Kennedym. V tomtéž roce se také setkal s kennedyovskou akcí, když americký prezident odpověděl na Chruščovu berlínskou krizi tak, že dal povolati rezervisty do zbraní a poslal vojenskú jednotku do západního Berlína — a osobní schůzka ani politická konfrontace nestačila; Chruščov cítil náležitou potřebu vyžádat si ještě další lekce, tím poučenější, čím by byly riskantnější. Kromě mnoha menších srážek potřeboval i velkou kubánskou krizi, aby alespoň částečně pochopil, jak věci vlastně stojí. Teprve po kubánské krizi a v hodině téměř dvádnácté Chruščov zjistil, co mohl vědět při nejmenším už od Vídně roku jednadesátého: že je sovětskému politickému zdraví prospěšnější, když bude podepsána dohoda o částečném zákazu nukleárních zkušek a když se sovětské metody zahraniční akce umírní i v jiných oblastech.

TOSCANINI V ROLI ZPĚVÁKA

V uplynulých dnech vzpomínali muzikanti v Americe na výročí posledního koncertu, který dirigoval geniální Arturo Toscanini — ale nedodirigoval. Uprostřed koncertu mu selhala paměť, odhodil taktovku a odešel navždy od dirigentského pultu. Vzpomínal se také toho, co Toscanini říkával: "Pro mně je každá zkouška totéž, so koncert. A každý koncert je pro mně jako premiéra." Proto také jeho zkoušky s orchestrem byly napínavé, plně absolutního soustředění a často velmi dramatické. Toscanini, jako většina dirigentů, při zkouškách zpíval orchestru hlavní melodii. A zpíval křáplavým, hrubým, hodně přískrceným hlasem. Chvilami se jeho zpěv podobal spíše krákorání, než zpěvu.

Jednou na Saleburském festivalu při generální zkoušce Toscanini zpíval s orchestrem. Když orchestr přešel do pianissima, rozléhal se sálem hlas Toscaniniho. Maestro se zarazil, odklepal, chytil se za hlavu a zaúpěl: "Prosím vás, kdo to tady krákorá? Co si to dovoluje? Rekněte mu, ať je hned zticha!"

PO JOHNSONOVĚ PROJEVU

Pokračování ze st. I
běhy, jen krátce poté, co Lyndon Johnson domluvil, z mysli Canaveral byla pokusná odpálena raketa Centaur, revoluční technologické zázrak, kterým se Spojené státy snad už plně dostávají do čela a před Sovětský svaz v raketovém umění — sířela pobáňená tekutým vodíkem a podle prvních zpráv dokonale fungující a schopná vynést do vesmíru oběžnice o mnoha tunách.

O tomto všem, a o mnoha jiných věcech — o atlantickém spojení, o spolupráci s Afri-
kai a Latinskou Amerikou, o snaze najít body společného zájmu Ameriky a sovětského blo-

ku a také o vztahu Ameriky k satelitním zemím střední a východní Evropy — a tomto všem jako organickém celku politiky kennedyovské oznamuje Johnson, že je to politika americká — pokračujeme, žádá kongres a všechny, kdo jej vytvořili, a začneme s tím okamžitě, nelze se zastavovat a čekat. Amerika je dosud ve smutku, ale je také už v práci.

V Nedělí 22 XII. ve 3.30 hod, odp. v Masarykově Domě koná společně Baptistický sbor s Slovenskou Luterskou Církví Vánoční Koncert. Krajané jsou srdečně zvány.

ZE SVĚTA

Turisté z komunistických zemí, kteří v budoucnu navštíví V. Británii, budou pravděpodobně cestovat a bydlit v tzv. "plujících hotelích". Personál těchto hotelových lodí bude výhradně ruský. Sovětský svaz chce tímto opatřením turistům z východu Evropy, kteří by snad měli v úmyslu volit svobodu, prakticky znemožnit odpojit se od oficiální skupiny a požádat britské úřady o azyl.

—oOo—

Ve Varšavě byla uvezena jedna žena proto, že odmítla sv. bývalému manželovi platit alimenty. Podle rozhodnutí nejvyššího soudu je v Polsku rozvedená žena povinna platit alimenty v případech, kdy manželovi byla soudním rozhodnutím přičtena výchova dětí.

—oOo—

Hitlerův býv. tlumočník, Dr. Paul Otto Schmidt, řídí dnes jednu z největších evropských škol pro tlumočníky. Žije v Mnichově.

—oOo—

Pablo Picasso daroval kubánskému vyslanectví v Paříži k vydražení obraz své manželky. Výběžku má být použito ve prospěch obětí hurikánu Flora.

—oOo—

Západnoněmecké úřady vedou v evidenci jména 16.000 komunistických špiónů, kteří působí v německé federální republice. Zatknout však mohou jen tehdy, když je chytí při činu nebo když se proti nim uhradí dostatečné důkazy.

—oOo—

Přístavní dělníci v Oděse stávkou protestovali proti odeslání na Kubu spotřebního zboží, kterého je v SSSR nedostatek.

—oOo—

Ve Švýcarsku je nedostatek pracovních sil. Podle posledních statistik pracovalo v r. 1963 ve Švýcarsku 690.000 cizinců, což představuje plnou třetinu pracovní síly Švýcarska.

—oOo—

Podle zprávy americké televizní společnosti Columbia Broadcasting System (CBS) téměř jeden milion československých občanů na televizi vidělo pohřeb prezidenta Kennedyho. Život v Československu se v tou dobu prý skoro zastavil... "practically came to a standstill...", jak řekl hlasatel Walter Cronkite.

— LT —

Z TORONTA:

Mexický národopisný balet vystoupí v pestrém pásmu v O'Keefe divadle ve dnech 17. až 21. prosince t. r.: od 23. prosince do 4. ledna dávají hru "Dylan", která zachycuje život irského básníka Dylana Thomase. V hlavních rolích: Alex Guinness a Kate Reid.

Nové kanadské divadlo hledá nadané jednotlivce s dobrou znalostí angličtiny, kteří by chtěli hrát v jedné ze dvou produkcí v lednu a v únoru 1964. Zájemci nechtě volají č. HU 5-7823 nebo piší na adresu: Mr. R. Andre, 45 Donino Ave., Toronto 12. Chystané produkce budou buď v divadle Crest nebo v novém divadle v Rverson Institute.

SOKOLSTVO

ČSTŘEDÍ ČSL. SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ

Sdružující sokolské jednoty ve svobodné Evropě, Africe, Austrálii, v Kanadě a v Kanadě a v jižní Americe konalo schůzi svého výboru v sobotu 16. listopadu 1963 v New Yorku. Schůze se zúčastnili členové výboru ze Spojených států a z Kanady za předsednictví starosty, Dr. Antonína Hřebíka. Zprávy činnosti byly přehledem činnosti Ústředí za období od konání poslední schůze. Schůze učinila m. j. tato usnesení: Ústředí přijalo zástupce nad Jublejním sletem Americké Obce Sokolské, který se bude konat v Chicagu roku 1965. — Vzdělavatel Ústředí, br. V. Chochol z Montreálu, připraví provolání k sokolskému bratrstvu a ke krajanské veřejnosti. — Pro rok 1964 budou vypsaný zkoušky zdatnosti všech

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LTD

Potřebujete půjčku kdykoliv splatnou na dům, dovolenou, chatu, auto atd.?

Obrátte se na Váš peněžní ústav, který poskytuje nejlevnější úvěr.

Telefonujte: 925-0557

Úřadujeme: 740 Spadina Avenue.

Pondělí 7-9 večer.

Středa 7-9 večer.

Sobota 10-1 poledne.

V. Švarc
Vedoucí

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. W., Toronto 2-B, Ont. EM 2-3226

Vianoční výprava do Evropy len \$349.38

Přihláste se hned. — Návštěvy příbuzných z ČSSR.

SKANDÁL VE VÍDEŇSKÉ OPEŘE

Ve vídeňské opeře došlo v neděli při slavnostní premiéře Pucciniho opery Bohéma ke skandálu. Premiérové představení muselo být odloženo, neboť mezi dirigentem Herbertem von Karajanem a zaměstnanci došlo ke sporu. Důvodem k protestní stávce personálu bylo, že von Karajan chtěl zavést funkci jakéhosi druhého dirigenta-nápověhy, který za kulisy dává nástupy sólistům. Jelikož ve vídeňské opeře prý nebyl nikdo, kdy by tuto úlohu zastal, angažoval Karajan j. d. noho italského dirigenta. Zaměstnanci proti tomu stávkovali.

Tato aféra tedy dále otiřla stejně již pošramocenou pověst vídeňské opery. Oba ředitelé — Karajan a dr. Hilbert — nabídli ministru školství demisi a agendu povedou na žádost dr. Drimmela jen provisorně. Další aféra kolem opery. A všechny se nějak zamotané torí kolem uměleckého ředitele Karajana. Proti umění tohoto světového dirigenta není možno říci ani nejmenší — ale zdá se, že nezuá ani hranice svých možností. ani hranice zvláště finančních možností vídeňské opery. A obojí hranice nejsou nekončné...

VTIPY JÁRY KOHOUTA

BRNO: Jedna mladá novomanželská dvojice dostala tak brzo byt, ale se neměla ani čas dát rozvést.

PAŘÍŽ: Založili tam ultra moderní skupinu tvůrčích abstraktních malířů. Objevíli novou výtvarnou metodu. Napnou plátno a pak na něj z praku střelí tuby olejových barev. Jeden z členů byl nedávno vyloučen. Při střelení barvy prskem totiž mířil.

PEKING: Anglikan si tam koupil vějíř na památku. Byl to vějíř zmetkovitý a rozbíl se hned druhý den. Angličan ho šel vrátit do obchodu a obchodník se ptal co s ním dělal? "Oviva!", Byla odpověď "Chci peníze zpět!" "Jak jste se s tím vějířem ovíval?" ptal se Číňan "Držel jsem ho v ruce a mával jsem s ním před nosem!" "To je chyba. Timhle vějířem se nesmí hýbat. Ten se musí držet klidně před očima musí se hýbat hlavou!"

ZEMĚ HRÍCHU SE NUDÍ

Skandinávské státy patří mezi sociálně nejpokořilejší země. Péče o přestárlé, nemocné, ne-manželské děti a jiné vydědence, je nejlepší na světě. Skandinávské země rovněž vedou v počtu rozvodů (Dánsko — 7,6 na 1.000 obyvatel, Švédsko 5 na 1.000 obyvatel), v počtu ne-manželských dětí (v Dánsku každé desáté dítě) a v počtu sebev-

ražd. Skandinávské země mají rovněž nejvolnější mravy na světě. Ve vztahu mezi mužem a ženou je všecko dovoleno. Morálka ve starém smyslu prakticky neexistuje. A neexistuje hřích. A kde nelze spáchat hřích, život se zřejmě stává nudným. A tak dnešní mládež se začíná dívat na morálku jako útěk z nudy...

KAREL ZAHRADNÍČEK "70"

K sedmadesátinám br. Karla Zahradníčka otiskujeme několik pasáží z krátkého životopisu z pera Zahradníčkova spolupracovníka Václava Hývnara:

Kronikář sokolského a krajanského života v Clevelandu se dlouze zastaví u postavy br. Karla Zahradníčka. Najde tolik stop po jeho tvořivé práci, shledá, jak dlouze zastaví u postavy br. Karla Zahradníčka. Najde tolik stop po jeho tvořivé práci, shledá, jak dlouze zastaví u postavy br. Karla Zahradníčka. Najde tolik stop po jeho tvořivé práci, shledá, jak dlouze zastaví u postavy br. Karla Zahradníčka.

U něho váží v prvé řadě hodnoty duchovní a národní. Láska, zvláště k svobodě, je stálým kvasem Karlova srdce i mysli. Mírný, dobrosrdečný, ale když jde o svobodu, rozhoří se v něm dravý slovácký temperament. Řekl své "credo" v mnoha projevech a článcích, ať již jako dlouholetý jednatel největší sokol-

složek. — Jednotám doporučeno, aby pro nové členy objednaly Tyršův "Náš úkol, směr a cíl" který byl vydán Ústředím. — Přistěhující výboru Ústředí se bude konat 9. června 1964 opět v New Yorku.

Bohoslužby v rodném jazyce se konají každou neděli o 11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.

Zpívá pěvecký sbor. Každý srdečně zván. Rev. J. Novák, Tel. 762-5960

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

AUTO - POZAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

ČESKÁ CUKRÁRNA V HAMILTONU doporučuje vídeňské dorty mandlové a oříškové, české punchové dorty a výborné zdkusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

212 KING ST. E. — JA 9-2323

Naschlechte naši koudrnu!

YAROSLAV HUEBER

ADVOKÁT a NOTÁŘ

347. BAY STREET

Suite 210

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196

Toronto 1

Ušetříte na nábytku, když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo

z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

činnost krajanského výboru. Br. Zahradníček je dlouholetým předsedou tohoto výboru, který je rovněž odbočkou Č.N.R.A. Vede jej v duchu jeho zakladatelů, kteří určili dva body: boj proti komunismu a pomoc jeho obětem. Kdo je původcem návrhu, aby americká pošta vydala Masarykovy známky? Bratr Karel Zahradníček... Vydavatelé a redakce Našich Hlasů se připojují ke gratulacím...

SOKOLSTVO ZDRAVÍ DLOUHOLETÉHO JEDNATELE JEDNOTY TYRŠ V CLEVELANDU A ŽUPY SEVEROVÝCHO-

DNÍ. Ve středu, 11. prosince 1963, dožil se 70 let bratr Karel Zahradníček, zasloužilý sokolský pracovník v Clevelandu, Ohio. Celý svůj život zasvětil práci sokolské a národní a jeho zásluhy o rozvoj Sokolství v oblasti Clevelandu jsou nedocenitelné. Jubilantovi mnoho dalších úspěšných let přeje "Kanadský Sokol", okres Čsl. Sokolstva v zahraničí se svými sdruženými jednotami, jakož i redakce a vydavatelstvo "Našich Hlasů".

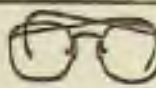
SOKOLSKÝM SVĚTEM, Jerry Hardy, člen T. J. Sokol v New Yorku byl zvolen, místopředsedou Americké Amatérské

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Volejte LE 3-8396

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídka očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovorilma česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

\$ 150.—

SLEVA NA VÝLETNÍ LETENKU

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.,

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KARL BUZEK,

Notář.

NOVÁ KOZICHY

NA MÍRU, PŘE-

MODELOVÁNÍ

Zboží es zárukou

Údorné opravy

FRANK PECH

238 KING ST. E., HAMILTON, Ontario - Tel.: JA 2-8926

EVROPSKÁ LÉKÁRNA

posílá

LEKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

ROZNÉ ZPRÁVY

Většina přenosných nemocí v ČSSR má v posledních deseti letech klesající tendenci. Nejvíce ustoupila dětská obrna. Před deseti lety došlo k 2.000 onemocnění. Statistiky v roce 1961 nevykazují ani jediný případ.

—oOo—

Obliba čs. známek v zahraničí stoupá. Za posledních 9 let vzrostl objem vývozu na pětinásobek.

—oOo—

Čs. včelářství upadá. V rámci nedávného Mezinárodního včelářského týdne v Praze prohlásily Zemědělské noviny, že za posledních tří roky ubylo 90.000 včelstev.

—oOo—

Nedostatek mléka v Československu vedl ministerstvo zemědělství k vyhlášení soutěže: za každých 50 litrů mléka navíc 30 Kčs přemít na dlah pracovníků v stájích.

—oOo—

Ve srovnání s rokem 1962 poklesly letos stavy skotu v Československu o více než 100.000 kusů, z čehož bylo téměř 45.000 krav. Stoupl i úhyn mláďat.

Athletické Unie metropolitní oblasti New Yorku. — Dětská vánoční nadílka Sokola Toronto 2 se konala v pátek, 13. prosince, v torontské sokolovně. — Americká Obec Sokolská usiluje o vydání pamětní poštovní známky k oslavě 100 letého trvání Sokolstva ve Spojených státech. Oddíl odbíjené cívky každou středu večer od 8.30 hod ve velkém sále torontské sokolovny. — Podle zprávy v "Sokole Americkém" bude v brzkou svolána schůze Svazu Svobodného Sokolstva.